

Psykolog

Klager

Oslo, 26.3.2019
FER-sak: 39/18K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 26.10.18 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 25.03.19.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klagen dreier seg om psykologens oppførsel samt utformingen av en rapport i forbindelse med et oppdrag som sakkyndig i en tvistesak våren 2018. Saken gjaldt spørsmål om bosted og samvær for felles barn. Klager er en av partene i tvistesaken og far til barna. Tvistesaken ble anket til lagretten, men avvist.

Klager har, parallelt med klagen til FER, meldt psykologen til politiet og til fylkesmannen. Anmeldelsen til politiet er, ifølge et av vedleggene til rapporten, henlagt, mens utfallet av tilsynssaken er ikke kjent. Vedlagt klagen ligger bl.a. den sakkyndige rapporten, klagers kommentarer til denne i forbindelse med anken, utvalgte avis- og tidsskriftartikler samt utskrift av Helsepersonelloven.

Psykologen har vært oppnevnt som sakkyndig både etter § 61.1 (mekling) og 61.3 (utredning). I utredningen var hun gitt som mandat å beskrive barnas tidlige og nåværende fungering og omsorgsbehov. Videre å beskrive og vurdere foreldrenes muligheter for å ivareta barnas omsorgsbehov. Hun ble også bedt om å beskrive og gi en vurdering av samspillet mellom barna og hver av foreldrene. Da det, i saksforberedelsen, hadde vært fokusert på fars eventuelle bruk av fysisk og psykisk vold mot barna samt mors samværsnekt pga. dette, ble det bedt om at disse forholdene fikk en bred behandling i rapporten. I oppnevningsskrivet står det at partene har opphevet den taushetsplikten som eventuelt skulle foreligge ved innhenting av komparentopplysninger.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Begrunnelsen for FERs vedtak er beskrevet nedenfor.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP. Det er ønskelig at denne prosessen kan vise at klager er respektert.

SAKSGANG

- 26.10.18 FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem
- 26.11.18 FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak.
- 27.11.18 Innklaget psykolog ble tilskrevet med anmodning om innen fire uker å redegjøre for klagen under henvisning til spesielle punkter i «Ethiske prinsipper for nordiske psykologer» (EPNP).
- 02.01.19 FER mottok redegjørelse fra innklagede psykolog.
- 02.01.19 Redegjørelsen ble sent til klager med anmodning om innen to uker å kommentere innklagedes redegjørelse.
- 24.01.19 FER mottok kommentar fra klager.
- 24.01.19 Kommentar fra klager ble sendt innklagede psykolog med to ukers frist til å komme med sluttkommentarer.
- 25.03.19 FER mottok ingen sluttkommentar og sluttbehandlet saken i møte.

OPPSUMMERING AV TILSENDT DOKUMENTASJON

i) Klagers brev til FER

Klager mener at psykologen i sin oppførsel bryter med punkt II. 1 (respekt for klienters grunnleggende rettigheter). Under dette punktet henviser han til et vitne, og, slik FER forstår det, dreier dette seg om hans kjæreste som var tilstede under flere av samtalen med psykologen. Dette punktet er behandlet i en egen del av klagen.

Av denne delen av klagebrevet fremgår det at fars kjæreste innledningsvis hadde et godt inntrykk av psykologen. Hun ble opplevd som objektiv, spørrende og lyttende. Dette endret seg imidlertid alt til møte nr. to. En fikk da inntrykk av at psykologen alt hadde gjort seg opp en mening og hennes oppførsel beskrives som respektløs, ufin, forutbestemt og partisk. I redegjørelsen hevdes det at psykologen satt med ryggen til far, avfeide ham og forsvarte mors versjoner som om psykologen selv hadde bevitnet de forhold og episoder som var tema. Hun ble også opplevd som lite interessert i å høre om positive samarbeidserfaringer eller utvikling. De samme synspunktene gir også klager uttrykk for.

Klager mener rapporten bryter med punkt II.2 (kompetanse) i EPNP. Psykologen har ikke, etter hans oppfatning, satt seg inn i hva som ligger i begrepene delt bosted, hovedansvar og samvær, og hun har heller ikke satt seg inn i hva en i dag vet om dette. Han begrunner dette med at psykologen misforsto eller ikke satte seg tilstrekkelig inn i hva hans forslag til bosted og samvær innebar.

Når det gjelder samtalen med barna, mener klager at psykologen la ord i munnen på dem samt at hun stilte ledende og partiske spørsmål. Dette mener han gjør deres uttalelser mindre verdifulle.

Klager reagerer generelt på psykologens innhenting og anvendelse av opplysninger fra politi, NAV og andre. Han mener at psykologen har gjengitt disse dokumentene på en tendensiøs måte, at opplysningen også er gamle og dermed lite relevante for å vurdere nåtidig fungering. Han gir flere eksempler på dette.

Politiet oppga til far at de kun hadde funnet én fartsbot i sitt register, mens psykologen skrev at far hadde fått flere fartsbøter. Klager henvendte seg da til psykologen og ba om å få tilsendt dokumentasjon av påstandene. Dette ble avvist og, ifølge klager, ble avslaget begrunnet med at han ikke hadde rett på disse dokumentene. Han har imidlertid, etter å ha purret, bl.a. fått tilsendt en epikrise fra en DPS. Han oppfatter at det særlig er opplysningene fra strafferegisteret psykologen ikke vil utlevere.

Klager uttaler at han spurte psykologen om det var greit at kjæresten var med på samtalene med henne, og oppfattet at det var i orden og hans valg. Under hovedforhandlingen ga psykologen imidlertid uttrykk for at dette var litt upassende, noe klager opplevde som at han ble vinklet på en negativ måte. Klager tar videre opp en episode med en misforståelse med barnehagen og barnevernet. Han forsto det slik at psykologen ikke ville ta dette med i sin rapport, og reagerte kraftig da dette, slik han opplever det, blir lagt stor vekt på i rapporten. Klager mener disse forholdene bryter med prinsippet i punkt II.4 (integritet). Klager mener også at psykologen, ved å opptre partisk og ikke drøfte andre alternative forklaringer, har lagt et urimelig press på ham. Avslutningsvis viser han til sin egen gjennomgang av den sakkyndige rapporten. Han har nummerert avsnittene og knyttet egne kommentar til disse.

FER har lest kommentarene. Innledningsvis kommenter klager på det han mener er uheldige tidsfrister, som ga han lite anledning til å klage på rapporten. Han mener også at den sakkyndige har brutt saksbehandlingsreglene i barnefordelingssaker (om å holde konfliktnivået lavt) samt flere bestemmelser i Helsepersonelloven. Han gjentar at psykologen, etter hans mening, har misforstått sentrale begreper og at dette fører til at det ikke er mulig å ivareta barnas beste. For øvrig gjentar klager at rapporten er partisk, at dokumenter og samtaler er galt eller tendensiøst gjengitt, at psykologen stiller ledene spørsmål og at rapporten inneholder faktiske feil. Generelt synes han å mene at psykologen gjennom et upresist språk fremstiller ham i et negativt lys, mens hun også utelater opplysninger om mor. Han mener også at han ble fratatt muligheten til å svare på opplysninger fra komparenter fordi disse ble innhentet etter foreldresamtalene.

ii) Relevante punkter i «Ethiske prinsipper for nordiske psykologer» (EPNP)

FER vurderte henvendelsen fra klager i møte 26.11.18 og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak med henvisning til følgende punkter i EPNP:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer. Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og

sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger

Konfidensialitet og taushetsplikt

Psykologen respekterer individets rett til konfidensialitet gjennom å iakttas taushet om det som han/hun får rede på om klienter og andre under utøvelsen av yrket. Unntak fra taushetsplikten gjøres dersom det foreligger åpenbar fare for klienten eller andre. Psykologen kan også i henhold til loven være forpliktet til å gi fra seg opplysninger, og informerer derfor klienten om de begrensningene i taushetsplikten som følger av loven

Informert samtykke og valgfrihet

Psykologen gjør informert samtykke mulig gjennom å informere klienten om planlagte tiltak, og drøfter kontinuerlig sine handlinger og de sannsynlige følgene av disse, slik at klienten har et grunnlag for å velge om han/hun vil delta eller ikke.

Hvis en klient er mindreårig eller underlagt verge/formynder, innhentes informert samtykke under tilbørlig hensyntagen til de berørte personers selvstendighet.

Selvbestemmelse

Psykologen sørger for å ivareta maksimal autonomi og selvbestemmelse for klienten, inkludert retten til å gå inn i og til å avslutte den profesjonelle relasjonen. I arbeid med barn, personer underlagt lov hjemlet tvang eller i pressede akutte situasjoner kan, under hensyntagen til gjeldende lovgivning, frivillighetsprinsippet fravikes, men en samarbeidsrelasjon tilstrebes også her.

Under dette punktet ba FER om psykologens redegjørelse for, og refleksjon over, klagers påstand om at samtaler med han ble gjennomført på en måte som ble opplevd som partisk, forutinntatt og lite imøtekommende for hans forklaringer. Det ble også vist til skrevet fra klagers kjæreste om hvordan samtaler ble opplevd. FER ba videre psykologen om å kommentere klagers påstander om at det var et misforhold mellom det som ble sagt at rapporten skulle inneholde og hva som ble vektlagt samt hans opplevelse av at psykologen endret vurdering av hvorvidt det var ok at hans kjæreste var til stede under samtaler. FER ba også psykologen om å kommentere klagers påstand om at han ikke fikk tilgang på de opplysningene som ble innhentet samt redegjøre for hvordan samtykket til å innhente disse opplysningene var utformet.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Etisk bevissthet

En forutsetning for en høy faglig kompetanse er at psykologen er oppmerksom på de fagetiske prinsippene, og integrerer etiske vurderinger i sin profesjonelle praksis.

Kompetanse og kompetanseutvikling

Psykologen arbeider i overensstemmelse med vitenskapelige prinsipper og underbygget erfaring og ivaretar en kontinuerlig profesjonell utvikling. Psykologen skaffer seg kunnskap om den vitenskapelige og yrkesmessige utviklingen innenfor sitt arbeidsområde.

Metodebegrensninger

Psykologen er oppmerksom på de begrensningene som ligger i metoder og framgangsmåter og de begrensningene som ut fra dette må legges på de konklusjonene som kan trekkes.

Psykologen viser spesiell varsomhet når han/hun anvender metoder, hjelpemidler og teknikker som ennå befinner seg på utprøvningsstadiet og som ikke tilfredsstiller vanlige metodekrav, eller som psykologen ennå ikke behersker fullt ut.

Begrensninger i rammebetingelsene

Psykologen er oppmerksom på hvordan samfunnsmessige og arbeidsmessige betingelser kan fremme eller hemme hensiktsmessig bruk av hans/hennes kompetanse og metoder

Under dette punktet ba FER psykologen om å kommentere klagers påstander om at hun har lagt unødige vekt på opplysninger fra utdaterte dokumenter og informanter, og avvist andre mer aktuelle opplysninger. FER ba også psykologen kommentere klagers påstander om at barna ble intervjuet på en ledene måte samt at det er en systematisk forskjell mellom presentasjonen av partene i rapporten.

II.3 Ansvar

Psykologen er oppmerksom på det profesjonelle og vitenskapelige ansvaret han/hun har overfor sine klienter og overfor den organisasjon og det samfunn som han/hun lever og arbeider i.

Psykologen unngår å gjøre skade og er ansvarlig for sine handlinger. Han/hun forsikrer seg så langt det er mulig om at hans/hennes tjenester ikke misbrukes.

Ansvar

Psykologen tar selvstendig ansvar for kvaliteten og konsekvensene av sitt arbeid, men er samtidig klar over at han/hun av andre oppleves som representant for sin yrkesgruppe.

Håndtering av etiske dilemmaer

Psykologen erkjenner at fagetiske dilemmaer forekommer, og at det er psykologens ansvar å klargjøre slike dilemmaer og rådføre seg med kolleger og/eller den nasjonale foreningen og å informere relevante andre om de kravene som de etiske prinsippene stiller.

Utvidet ansvar

Psykologen tar ansvar for den vitenskapelige og profesjonelle virksomheten, inkludert den etiske standarden, til sine ansatte, assistenter, veiledningskandidater og studenter.

En psykolog som lærer bort psykologiske arbeidsmetoder har ansvar for at også metodens styrker og svakheter samt mulige etiske implikasjoner blir viet oppmerksomhet i undervisningen.

Under dette punktet ba FER psykologen kommentere og reflektere over klagers påstand om at måten hun har utført oppdraget på (inklusive rapporten) har hatt negative konsekvenser for ham. Det ble også vist til FERs kommentarer under punkt II.2 (kompetanse).

II. 4 Integritet

Psykologen søker å fremme integritet innen forskning, undervisning og anvendt psykologi. Dette innebærer at psykologen opptrer ærlig, upartisk og respektfullt overfor relevante involverte parter. Han/hun forsøker å synliggjøre og klargjøre sin egen rolle i de ulike sammenhengene der han/hun arbeider.

Redelighet og tydelighet

Psykologen gir adekvate opplysninger om sine kvalifikasjoner, utdanning, erfaring, kompetanse og faglige tilknytning, og benytter bare de yrkesbetegnelser som utdanning, autorisasjon og stilling gir rett til.

Når psykologen uttaler seg i egenskap av psykolog, tilstrebes saklighet og nøyaktighet. Psykologen informerer om psykologisk yrkesutøvelse på en slik måte at misoppfatningen eller skade for fag eller yrke unngås.

Psykologen informerer på forhånd om de økonomiske vilkårene og vurderer nøye de følger det kan få for den profesjonelle relasjonen dersom han/hun mottar gaver eller andre tjenester fra klienten.

Under dette punktet ba FER psykologen om å kommentere klagers påstander om, og reflektere over, hans opplevelse av at hun hadde utført oppdraget på en partisk og forutinntatt måte og dermed brutt de etiske prinsippene om integritet (II.4).

iii) Innklagedes redegjørelse.

Innklagede psykolog kommenterer først at klager har meldt henne til politiet for hensynsløs atferd. Saken ble henlagt og henleggelsen ble senere opprettholdt ved anke. Psykologen siterer deretter fra klagen til fylkesmannen der klager skriver: «Jeg har også vært hos politiet og anmeldt X (psykologen) for hensynsløs atferd, dette begrunnes av hennes bruk av strafferegisteret som hun tar seg friheter til å forandre slik at det blir brukt til å sverte meg ytterligere». Fylkeslegen har ikke avgjort saken.

Psykologen tar deretter opp spørsmålet om refereringen fra strafferegisteret. Hun beklager at hun skrev at klager hadde «en del fartsbøter». Det riktige er, ifølge psykologen, to, men klager hadde i tillegg en bot for grovt tyveri av bil/motorkjøretøy og et brudd på telekommunikasjonsloven. I ettertid ser psykologen at hun burde ha skrevet «bøter relatert til trafikk», og ikke «fartsbøter». Hun legger for øvrig ved utskriften fra strafferegisteret som hun har basert sin uttalelse på.

Psykologen avviser at hun har nektet klager tilgang på dokumenter. Hun oppgir å ha fått to telefonhenvendelser fra ham. Etter den første sendte hun ham en epikrise og da han senere ba om utskrift fra strafferegisteret ba hun ham om å innhente dette selv da hun var på ferie og ikke hadde tilgang på dokumentene.

Mht. samtalene med klager, opplyser psykologen at det kun var en av disse der klagers kjæreste var tilstede (siste samtale). Hun mener derfor at FER må ha misforstått og at vurderingen av disse samtalene er skrevet av klager selv. I den siste samtalen ønsket klager å ta opp noe kjæresten hadde gjort i forhold til en annen mann. Det var dette psykologen siktet til da hun sa at dette var upassende og regnet med at klager forsto dette. Hun har heller ikke skrevet om dette temaet i rapporten.

I siste samtale med klager opplyser psykologen at hun tok opp hendelser som mor i saken hadde beskrevet for å få hans syn på saken samt for å se om han kunne forstå noe av mors opplevelse. Hun antar at det er dette som har ført til klagers opplevelse av at hun var «partisk og forutbestemt». Hun beklager at klager opplevde henne som respektløs, men opplevde dette ikke slik selv. Hun opplyser videre at hun kun snudde seg bort fra far for å sjekke sine notater og hente frem ting hun skulle ta opp. Det var flere samtaler med klager, og psykologen mener at han fikk rikelig anledning til å gi sin versjon av saken. I den grad hun stoppet ham var det fordi han hadde redegjort for de samme forholdene tidligere.

Psykologen avviser at hun har lagt ord i munnen på barna, og opplyser at hun har gjengitt samtalene ordrett slik at det også fremgår hvilke spørsmål de har svart på.

Når det gjelder klagepunktet om udatert informasjon viser psykologen til mandatet der det heter at hun skulle: «Gi en beskrivelse av foreldrenes tidligere og nåværende psykiske fungering med vekt på de forhold som har betydning for saken, og gi en vurdering av prognose for foreldrenes psykiske fungering.» I tillegg til en epikrise som lå tilbake i tid, innhentet psykologen også oppdaterte legeopplysninger fra fastlege. Hun tilbakeviser at hun har avvist mer aktuelle informanter. Avslutningsvis presiserer psykologen at hun aldri har hatt

til hensikt å presentere partene på en systematisk forskjellig måte og beklager at det ble oppfattet slik.

iv) Klagers kommentarer på innklagedes redegjørelse.

Som svar på redegjørelsen skriver klager at han ser at det ikke kommer noe ut av klagen og mener at psykologens redegjørelse viser hvordan hun styrer saken. Han tar ikke opp eller bestrider konkrete opplysninger i redegjørelsen, men hevder at det blir oversett hvilke konsekvenser rettssaken har hatt for ham og barna. Han hevder videre at psykologen har et dårlig rykte som sakkyndig og kommentaren avsluttes med en appell til FER om å hjelpe ham og barna.

v) Sluttkommentarer fra innklagede

FER mottok ingen sluttkommentarer fra psykologen.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

FER har lest den tilsendte dokumentasjonen med relevante vedlegg. Deler av klagen ble vurdert alt i forbindelse med åpningsbrevet der det heter at: «FER skal ikke overprøve sakkyndige psykologers vurderinger eller konklusjon, men kun vurdere hvorvidt psykologen i sitt arbeid har brutt prinsippene i EPNP. Med hensyn til fakta som klager mener galt fremstilt i rapporten, forutsetter FER at begge parter gjennom kontradiksjonsprosessen i retten har fått anledning til å korrigere gale opplysninger. Dette gjelder også opplysninger og vurderinger fra komparenter som klager er uenig i. Når det gjelder tidsfrist for levering av rapporten, er denne fastsatt av retten og psykologen kan ikke klandres for disse.»

Psykologen opplyser i sin redegjørelse at hun ikke har holdt tilbake opplysninger som hun har innhentet i saken, slik klager påstår. På forespørsel fra klager fikk han tilsendt en epikrise, mens han, ved en annen anledning, ble bedt om å innhente opplysninger fra strafferegisteret selv da psykologen var på ferie. Klager har i sine kommentarer til redegjørelsen ikke bestridt denne fremstillingen. FERs vurdering er at psykologen ikke har brutt EPNP på dette punktet.

I rapporten har psykologen oppsummert utskriften fra strafferegisteret og klager har påpekt at uttrykket «en del fartsbøter» er misvisende. Psykologen har erkjent dette, og uttrykker at hun i stedet burde ha brukt uttrykket «en del bøter relatert til trafikk» da dette ville gitt et bedre bilde av hvilke forhold som var registret i strafferegisteret. Selv om det opprinnelige uttrykket åpenbart er upresist og impliserer flere fartsbøter, finner ikke FER at denne formuleringen i seg selv er et brudd på EPNP.

Psykologen opplyser i sin redegjørelse at klagers kjæreste kun var med i en av samtalen (den siste), og at det pga. dette må være klager selv som har skrevet vurderingen av kontakt med klager. Klager bidrar ikke med opplysninger som kan avklare dette, men i den sakkyndige rapporten er det skrevet at klagers kjæreste var tilstede ved to anledninger. Det er ikke mulig for FER hverken å avgjøre hvor mange samtaler det er snakk om eller hvem som har skrevet vurderingen av den sakkyndige. Far er omtalt i tredje person, men signaturen på notatet er sladdet.

Psykologen har redegjort for de vurderinger som ble gjort, hva hun ønsket å oppnå med samtalen og hvordan disse ble gjennomført. Hun har også forklart hvilke forhold som ble omtalt som «upassende» i retten. Dette var ikke en beskrivelse av at klager hadde tatt med sin kjæreste i samtalen, men at klager tok opp et tema som ikke hørte hjemme i denne typen

samtaler. FER mener at psykologen har redegjort for dette på en tilfredsstillende måte og kan ikke se at hun har brutt prinsippene for EPNP.

Når det gjelder påstandene om at det er lagt unødig vekt på historisk (og utdatert) informasjon viser psykologen til utformingen av mandatet og at det også er innhentet oppdaterte opplysninger. Slik FER vurderer det, har psykologen i sin rapport besvart mandat og det er heller ikke lagt unødvendig vekt på historiske data i rapporten.

FER har lest den sakkyndige rapporten og kan ikke se at den er preget av å være spesielt partisk eller forutinntatt. Når det gjelder rapportens referat av samtalene med barna, kan dette ikke, slik FER vurderer det, beskrives som at den sakkyndige legger ord i munnen på barna. FER finner heller ikke at dette gjelder måten dette har blitt brukt på i vurderingsdelen.

FER vil avslutningsvis, ut fra den foreliggende dokumentasjonen konkludere med følgende:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Svanhild Mellingen, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Tor Levin Hofgaard